

ANTONÍN CHLOUPEK

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

Vypracovali: Anna Borská, Jakub Diviš, Štěpán Taláček,
Matěj Trnka

Pedagogické vedení: Mgr. Alena Lapešová

Škola: ZŠ Havlíčkova, Jihlava

Pan Antonín Chloupek (*24. června 1944 Střelice u Brna) je člověk, který má rozhodně o čem vyprávět. Vzpomíná například na to, jak po Únoru 1948 začali komunisté jeho rodiče nutit, aby vstoupili do zemědělského družstva.

Nahrávka č. 1

10:54 – 11:15

„Můj otec, ten vždycky říkával – my jsme tady nejmíň 300 let, všechny dějinné zvraty a nepřízně jsme překonali, tak překonáme i tohle. Ale jak se později ukázalo, tak jsme to úplně ... nedokázal to překonat.“

Tatínek pana Chloupka vzdoroval velmi dlouho, přestože mu byly vyměřovány vysoké dodávky, musel platit pokuty a hrozilo mu i vězení. Nakonec si ale komunisté našli cestu, jak ho zlomit.

12:50 – 13:12

Takže vymysleli na otce takovou lest, že nás nepustili ke studiu, nepustili nás do učňáku a to už byla vážná věc. Takže vlastně můj otec jako poslední v okrese tu přihlášku do družstva podepsal v roce 1959.“

V roce 1960 mohl pan Chloupek mladší konečně nastoupit na střední školu v Roudnici

nad Labem. Obor mu však určili straničtí úředníci. Zde v Roudnici měl možnost navštěvovat fotografický a filmový kroužek.

Nahrávka č. 2

8:25 – 8:46

„Mě záhy začala zajímat fotografie a film, a to zejména po tom, když v roce 1963 přijelo Filmové studio Barrandov do Roudnice nad Labem a do okolí natáčet první československý muzikál Starci na chmelu.“

Jeho velkým snem bylo studium na filmové fakultě, ale kvůli svému původu nebyl přijat. Zůstal v Praze a zde prožil srpen 1968.

Vyprávěl nám, jak Češi na Vinohradské třídě stavěli barikády, aby zabránili sovětským tankům dostat se k budově Československého rozhlasu.

28:17 – 28:38

„Nicméně ty tanky potom to dělaly tak, že vždycky to rozjel jako beranidlem, popostrčil

třeba tu tramvaj, která byla napříč nebo tu cisternu a takovým jako beranidlem to popostrčil, ten tank projel, třeba i výlohou, tam bylo papírnictví třeba, si dodnes pamatuju.“

Na fotografiích zachytil i to, jak se lidé snaží sovětským vojákům vysvětlovat, že je zde nikdo nechce. Po zklidnění situace usiloval pan Chloupek na Barrandově o přijetí do fotografického oddělení. Byl však odmítnut těmito slovy:

38:27 – 38:37

„Naleju ti čistého vína, nemáš dobrej kádrovej profil. A to už jsme opět byli vlastně v tuhém komunismu v těch 70. letech.“

Tehdy se pan Chloupek rozhodl z Prahy odejít, se svojí ženou se usadil v Jihlavě a dosud se aktivně věnuje práci fotografa, studuje a cestuje.

